

Sygn. akt: X U 354/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Chlipała - Kozioł

Protokolant: Ewelina Grzeškowiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 czerwca 2017 r. we W.

sprawy z odwołania **K. S.**

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) we W.

z dnia 17.05.2016 r. znak: (...)

o zasiłek chorobowy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) we W. z dnia 17.05.2016 r. znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni K. S. prawo do przedłużenia okresu wypłaty zasiłku chorobowego od dnia 13.02.2016 r. do dnia 7.11.2016 r.;

II. orzeka, że koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Ubezpieczona K. S. wniosła odwołanie od decyzji organu rentowego - Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) we W. z dnia 17.05.2016, znak (...), odmawiającej jej prawa do przedłużenia okresu wypłaty zasiłku chorobowego od 13.02.2016 r. na podstawie przepisów ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona podniosła, że od 13.02.2016 r. nadal leczyła się na dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego u licznych specjalistów i w związku z tymi dolegliwościami nadal nie mogła wykonywać żadnych czynności związanych z prowadzeniem domu, a tym bardziej gospodarstwa.

Odpowiadając na odwołanie, organ rentowy wniosł o jego oddalenie, z powodu braku podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że zgodnie z dyspozycją art. 14 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników zasiłek chorobowy przysługuje za okres czasowej niezdolności do pracy, jednak nie dłużej niż przez 180 dni. Jeżeli po wyczerpaniu okresu zasiłkowego, o którym mowa w ust. 2, ubezpieczony jest nadal niezdolny do pracy, a w wyniku dalszego leczenia i rehabilitacji rokuje odzyskanie zdolności do pracy, zasiłek chorobowy przedłuża się na okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, jednak nie dłużej niż na dalsze 360 dni. Wnioskodawczyni korzystała z zasiłku chorobowego od 17.08.2015 r. do 12.02.2016 r. (180 dni). Lekarz Rzeczoznawca

i Komisja Lekarska Kasy orzekli, że wnioskodawczyni jest zdolna do pracy, w związku z tym brak podstaw do przyznania wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego na przedłużony okres zasiłkowy.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona K. S. jest rolnikiem.

W okresie od 17.08.2015 r. do 12.02.2016 r. przez 180 dni przebywała na zwolnieniu lekarskim i otrzymywała zasiłek chorobowy z powodu schorzenia kręgosłupa.

Orzeczeniem Lekarza Rzecznawcy z dnia 3.03.2016 r. i Komisji Lekarskiej z dnia 10.05.2016 r. wnioskodawczyni została uznana za zdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

Dowód: dokumenty zgromadzone w aktach orzecznich, okoliczności bezsporne

U ubezpieczonej rozpoznano zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa, stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii szyjnej, zespół bólowy szyjny, zespół cieśni kanału nadgarstka, stan po urazie barku prawego i nadciśnienie tętnicze.

W dniu 13.05.2016 r. przeszła leczenie operacyjne kręgosłupa szyjnego.

Od 13.02.2016 r. ubezpieczona nadal była niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym do 7.11.2016 r. i istniała podstaw do rokowań, że po upływie tego okresu odzyska zdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Okres do 7.11.2016 r. wydaje się wystarczający do powrotu zdolności do pracy po zabiegu operacyjnym dyskopatii szyjnej.

Dowód: Opinia biegłych sądowych k. 15-16,

Opinia uzupełniająca biegłych sądowych k. 37

W okresie od 12.05.2016 r. do dnia 7.11.2016 r. został otwarty dla wnioskodawczyni nowy okres zasiłkowy.

Dowód: Karta zasiłku chorobowego k. 32-33

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 14 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz. U. 2016, poz. 277 ze zm.; zwanej dalej u.s.r.), zasiłek chorobowy przysługuje za okres czasowej niezdolności do pracy, jednak nie dłużej niż przez 180 dni. Jeżeli po wyczerpaniu okresu zasiłkowego, o którym mowa w ust. 2, ubezpieczony jest nadal niezdolny do pracy, a w wyniku dalszego leczenia i rehabilitacji rokuje odzyskanie zdolności do pracy, zasiłek chorobowy przedłuża się na okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, jednak nie dłużej niż na dalsze 360 dni.

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni korzystała z zasiłku chorobowego od 17.08.2015 r. do 12.02.2016 r. (180 dni). Lekarz Rzecznawca orzeczeniem z dnia 3.03.2016 r. i Komisja Lekarska Kasy orzeczeniem z dnia 10.05.2016 r. orzekli, że wnioskodawczyni jest zdolna do pracy, w związku z tym brak podstaw do przyznania wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego na przedłużony okres zasiłkowy.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentacji organu rentowego, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności.

Wyjaśnienie spornych między stronami okoliczności i ustalenie kwestii istotnych dla rozpoznania niniejszej sprawy wymagało zasięgnięcia wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych sądowych z zakresu medycyny.

Opinie sporządzone w toku niniejszego postępowania przez biegłych sądowych Sąd uznał za wiarygodne. Wskazać należy, że opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

W ocenie Sądu, wydane w sprawie opinie są rzetelne, oparte na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy i badaniu ubezpieczonej i Sąd w pełni podzielił dokonane w nich ustalenia. Biegli wypowiedzieli się w zakresie swoich specjalności, ich opinie były pełne, jasne i szczegółowo uzasadnione, przez co nie budziły wątpliwości. Biegli uwzględnili rozpoznane u ubezpieczonej schorzenia i stopień ich nasilenia po przeprowadzonym leczeniu. Zdaniem Sądu, sporządzonym przez biegłych opiniom, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia ubezpieczonej, w odniesieniu do obowiązujących przepisów. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300), sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń.

Opinie biegłych sądowych z zakresu neurologii oraz ortopedii potwierdziły, że wnioskodawczyni była nadal od 13.02.2016 r. do 7.11.2016 r. niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym i istniała podstaw do rokowań, że po upływie tego okresu odzyska zdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Biegli wyjaśnili, że przy ocenie możliwości przedłużenia okresu zasiłkowego należało uwzględnić planowany zabieg operacyjny i podnieśli, że podczas badania orzeczniczego KRUS nie uwzględniono okoliczności, że wnioskodawczyni posiadała już skierowanie do Oddziału Neurochirurgii, zaś badanie Komisji przeprowadzono 10.05.2016 r., a więc 3 dni przed planowanym zabiegiem operacyjnym. Wnioskodawczyni przeszła operację w dniu 13.05.2016 r. Biegli podkreślili, że wnioskodawczyni korzystała ze zwolnienia lekarskiego do dnia 7.11.2016 r., zaś okres ten wydaje się wystarczający do powrotu zdolności do pracy po zabiegu operacyjnym dyskopatii szyjnej.

W zastrzeżeniach strona pozwana nie podniosła zastrzeżeń co do dokonanej przez biegłych oceny zdolności wnioskodawczyni do pracy, a jedynie wniosła o doprecyzowanie opinii, co też biegli na polecenie Sadu uczynili.

Do opinii uzupełniającej biegłych żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń.

Podnoszona przez stronę pozwaną okoliczność, że od 12.05.2016 r. do dnia 7.11.2016 r. został otwarty nowy okres zasiłkowy nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia. W sytuacji bowiem, gdy wnioskodawczyni po wyczerpaniu 180 dni okresu zasiłkowego istniały – jak w niniejszej sprawie – przesłanki do przedłużenia okresu wypłaty zasiłku chorobowego na podstawie art. 14 pkt 3 u.s.r. w sytuacji gdy ubezpieczony rokuje odzyskanie zdolności do pracy, w pierwszej kolejności istniała podstawa do przedłużenia okresu zasiłkowego, nie zaś do otwarcia nowego okresu.

Biorąc pod uwagę dokonane wyżej ustalenia i przeprowadzone rozważania, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej K. S. prawo do przedłużenia okresu wypłaty zasiłku chorobowego od dnia 13.02.2016 r. do dnia 7.11.2016 r.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.